

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.v.

hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål er at opnå opholdstilladelse (pro forma-ægteskab). Samtidig ophæves betingelserne om forsørgelseskrav ved ægtefællefamiliesammenføring i tilfælde, hvor den herboende er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning.

Der skal endvidere, medmindre særlige grunde taler herimod, stilles krav om, at den herboende reference, der ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning, godtgør at kunne forsørge ægtefællen.

Endvidere ophæves retskravet på familiesammenføring til forældre over 60 år til en person, som ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning. I disse tilfælde har den herboende reference i almindelighed ikke en sådan tilknytning til det danske samfund, at der bør meddeles familiesammenføring til familie-medlemmer uden for kernefamilien.

Uanset de ovenfor nævnte ændringer vil det som hidtil være muligt efter et konkret skøn at meddele opholdstilladelse efter andre bestemmelser i udlændingeloven, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 4.

For at skabe mulighed for også efterfølgende at sikre, at forsørgelseskravet overholdes, foreslås det, at forsørgelseskravet i familiesammenførings-sager ikke kun vurderes i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse, men også efterfølgende skal kunne vurderes. Det præciseres samtidig, at manglende overholdelse af forsørgelseskravet vil kunne medføre, at opholdstilladelsen inddrages.

De foreslåede bestemmelser skal administreres i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder først og fremmest artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om respekt for familiens enhed.

3. Præcisering af bestemmelsen om de facto-flygtninge

Danmark har tiltrådt FN's flygtningekonvention af 1951, og efter udlændingeloven gives der i overensstemmelse hermed asyl til udlændinge, der er omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus).

Der gives endvidere efter § 7, stk. 2, asyl til udlændinge, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland (de facto-status). Der har været en bekymring for, at den praksis, der udvikler sig hos asylmyndighederne, ændrer sig i forhold til den oprindelige hensigt med bestemmelsen.

Både af hensyn til de myndigheder, der skal anvende bestemmelsen, og af hensyn til den almindelige

forståelse af udlændingelovens asylbegreb er det vigtigt, at der ikke består den risiko.

Der foreslås derfor en ændret formulering af udlændingelovens § 7, stk. 2, der præciserer, at opholdstilladelse gives, hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrunderet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.

For en nærmere beskrivelse af den fremtidige anvendelse af udlændingelovens § 7, stk. 2, henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1.

4. Ændring af udvisningsbestemmelserne

Den 24. marts 1997 afgav Udvisningsudvalget, et ekspertudvalg nedsat af indenrigsministeren, betænkning nr. 1326 om udvisning.

Udvalget har udarbejdet et forslag til ændring af udlændingelovens regler om udvisning samt opstillet modeller for blandt andet en udvidet adgang til udvisning ved visse kriminalitetsformer.

Udvalgets forslag udgør grundlaget for de foreslåede bestemmelser om ændring af reglerne om udvisning. Der foreslås desuden en række nye bestemmelser om udvidet adgang til udvisning ved særlige, forsætlige, alvorlige og samfundsfarlige kriminalitetsformer i lighed med den udvidede adgang til udvisning, der i dag gælder i forhold til udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for narkotikakriminalitet.

Der kan i øvrigt henvises til kapitel 21 i Udvisningsudvalgets betænkning, der indeholder en sammenfatning af udvalgets arbejde.

5. Begrænsning af adgangen for asylansøgere, der har fået afslag på asyl, til at opnå opholdstilladelse

Det foreslås, at adgangen til at give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til asylansøgere, der får afslag på deres asylansøgning, men hvor det ikke er muligt at gennemføre tvangsmæssig udsendelse, begrænses til de tilfælde, hvor det efter udsendelsesbestræbelser i mindst et år må anses for usigtsløst at sende den pågældende tilbage. Det skal endvidere altid være en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse i disse tilfælde, at udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne.

6. Begrænsning af adgangen for asylansøgere til at få udbetalt kost-, lomme-, og tøjpenge

En del asylansøgere søger først om asyl inde i landet. De pågældende har normalt hverken rejsedokumenter eller identitetspapirer på sig. Myndighederne efterforsker af deres sag er derfor meget van-